بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமா அத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ்

(அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ் - அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்க உதவியினால் அவர்களை வலுப்படுத்துவானாக)

அவர்கள் பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 17.06.2016 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுது மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

எனது அடியார்கள் உன்னிடம் என்னைப் பற்றி கேள்வி கேட்டால் நிச்சயமாக நான் அருகில் இருக்கிறேன். அவர்கள் என்னிடம் துஆ செய்யும்போது அவர்களின் துஆவிற்கு பதிலளிக்கிறேன். ஆகவே, அவர்களும் அதன் மூலம் நேர்வழி பெறுவதற்காக என் மீது ஈமான் கொள்ளட்டும்!

நோன்பு வைப்பதற்கான கட்டளைகள், அதன் நிபந்தனைகள் பற்றிய வசனங்களின் நடுவில் இந்த வசனத்தை வைத்து அல்லாஹ் ரமலான் மற்றும் துஆவின் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் ஆகியவற்றிற்கிடையில் உள்ள சிறப்பான தொடர்பைக் கூறியுள்ளான்.

ஹஸ்ரத் முதல் கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்கள் இந்தத் தொடர்பை இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்: நோன்பு தக்வாவைக் கற்பதற்கான ஒரு வழியாக இருப்பதுபோன்று இறை நெருக்கம் பெறுவதற்கான ஒரு வழியாகவும் இருக்கிறது. எனவே, தக்வாவை கற்றல், தக்வாவுடன் வாழ்வைக் கழித்தல், தக்வாவைப் பெறும் வழியாக அதனை ஆக்காமல் இது நடைபெறாது. ரமலான் மாதம் துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதலின் காரணமாக ஆகாது. இந்த சூழ்நிலை உருவாகி விட்டால் பிறகு அல்லாஹ்வினால் ரமலானுடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்தத் தொடர்பு ரமலானுடன் நிற்காது. மாறாக, நிரந்தர மாற்றத்தின் அடையாளங்கள் வெளிப்படும். அல்லாஹ்வும் இதனையே, நான் அருகில் இருக்கிறேன் என்று இந்த வசனத்தில் கூறியுள்ளான்.

ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இந்த மாதத்தில் ஷைத்தான் பிணைக்கப்படுகிறான். இறைவன் அருகில் வருகிறான். கீழுள்ள வானத்திற்கு வருகிறான். ஆனால், யாருக்கு அருகில் வருகிறான்? அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தை உணர்பவர் அல்லது உணர விரும்புபவர் மேலும், அதற்காக அவர் அவனது வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார். அல்லாஹ்வின் இந்த ஃபல்யஸ்தஜீபூலி என்ற கட்டளையின்படி செயல்பட முயற்சி செய்கிறார்கள். அல்லாவின் கட்டளைகளைத் தேடுகிறார்கள். அதன்படி செயல்படுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றனர். இறைவன் எல்லா ஆற்றல்களும் வாய்ந்தவன் என்றும், நான் அவனது கட்டளைகளின்படி செயல்பட்டவாறு அவனிடம் கலப்பற்ற முறையில் கேட்பேன் எனில், அவன் கண்டிப்பாக கேட்பான் என்றும் ஈமான் கொள்கின்றனர்.

ஆகவே, நாங்கள் துஆ செய்கிறோம். எங்கள் துஆ ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை என்று கூறுவார்கள். எந்த அளவுக்கு இறை கட்டளைகளின் படி செயல்படுகிறோம் என்று ஆராய வேண்டும். நமது செயல் இல்லை நமது ஈமான் வெறும் சம்பிரதாயமானது என்றால் பிறகு நாம் அல்லாஹ்வை அழைத்தோம். ஆனால் எங்கள் துஆக்கள் ஏற்கப்படவில்லை என்று கூறுவது தவறாகும்.

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் இவ்விஷயத்தை விளக்கியவாறு கூறுகிறார்கள்: முதல் விஷயமாக அல்லாஹ் இதனை கூறியுள்ளான். எத்தகைய ஒரு தக்வா மற்றும் இறை உணர்வை உருவாக்க வேண்டும் எனில் நாம் அவனது அழைப்பை கேட்க வேண்டும். தக்வா உருவாக வேண்டும். இறையச்சம் வேண்டும். பிறகு இறைவன் அவரது குரலைக் கேட்கிறான்.

இரண்டாவது, என் மீது ஈமான் கொள்ளுங்கள். எத்தகைய ஈமான்? இறைவன் இருக்கிறான். எல்லா ஆற்றல்களையும் வல்லமைகளையும் கொண்டிருக்கிறான். அது மறைவான ஈமான் ஆக இருப்பினும் சரியே. பிறகு இது நடந்து விட்டால் பிறகு அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து ஒரு ஞானம் உருவாகும். அதன் மூலம் இறைவனின் இருப்பு அவன் எல்லா ஆற்றல்களையும் உடையவன் மற்றும் அவன் துஆக்களுக்குப் பதிலளிப்பவன் ஆகியவற்றை மனிதன் அனுபவத்தில் உணர்ந்து கொள்கிறான். முதலில் மனிதன் தமது ஈமானை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பிறகு அதற்கான ஆதாரமும் கிடைத்து விடும். துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதலில் நிபந்தனைகளும் விதிமுறைகளும் மற்றும் அதன் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றைக் குறித்தும் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் மிகவும் விரிவாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஒளியூட்டியுள்ளார்கள். செயல்கள் இல்லையெனில் அவர் துஆ மட்டும் செய்கிறார் எனில் அது துஆ அல்ல. அவர் இறைவனை சோதிக்கிறார். எனவே, துஆ செய்வதற்கு முன் ஒருவர் தமது எல்லா ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்துவது அவசியமாகும். இதுவே இந்த துஆவின் பொருளாகும். முதலில் மனிதன் தனது கொள்கைகள் மற்றும் செயல்களில் பார்வையைச் செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில் இறைவனின் வழக்கமாவது சீர்திருத்தம் காரணிகளைத் தொடர்ந்து வருகிறது. சீர்திருத்தம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு சில காரணிகள் இருக்க வேண்டும். அவை சீர்திருத்தம் ஏற்படக் காரணமான சில விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. துஆ செய்யப்பட்டது. பிறகு காரணிக்கு என்ன தேவை? என்று கூறுவார்கள். சிறிது சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் அறிவற்றவர்கள். துஆவுமே ஒரு மறைவான காரணியாகும். ஒரு வேலையைச் செய்வதற்கு துஆவே ஒரு மறைவான காரணியாக இருக்கிறது. அது பிற காரணிகளை உருவாக்குகிறது.

இய்யாக நஃபுதுவை இய்யாக்க நஸ்தயீனுக்கு முதலில் வைத்துள்ளான். இது இவ்விஷயத்தை குறிப்பாக விளக்குகிறது. இறைவனது வழக்கத்தை இவ்வாறே பார்க்கிறோம். அவன் காரணிகளை உருவாக்குகின்றான். பாருங்கள்! தாகத்தை தணிக்க தண்ணீரையும், பசியைப் போக்க உணவையும் ஏற்பாடு செய்கிறான். ஆனால், காரணிகள் மூலமாக ஒரு வழியை ஏற்படுத்துகிறான்.

ஆகவே, இந்தக் காரணிகளின் தொடர் இவ்வாறே செல்கிறது. காரணிகளான படைப்புகள் கண்டிப்பாக உருவாகின்றன. ஏனெனில், இறைவனுக்கு இரண்டு பெயர்கள் உள்ளன. *கானல்லாஹு அஸீஸன் ஹகீமா.* அஸீஸ் என்பது ஒவ்வொரு பணிகளையும் செய்து முடிக்க ஆற்றல் கொண்டது. ஹகீம் என்பது ஒவ்வொரு பணியையும் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான இடத்தில் செய்வதற்குப் பெயராகும். பாருங்கள்! விலங்கினங்கள், தாவரங்களில் எத்தனை விதமான புலன்கள் இருக்கின்றன. சில மருந்துகளை சிறிதளவு உட்கொண்டாலும் மலச்சிக்கல் நீங்கி விடுகிறது. அது இல்லாமல் கூட மலச்சிக்கலை அகற்றுவதற்கு அல்லாஹ் ஆற்றல் பெற்றவன்தான். தண்ணீர் இல்லாமலேயே தாகத்தைத் தணிக்கவும் ஆற்றல் உடையவன். ஏனெனில், வல்லமையின் அற்புதத்தை வெளிப்படுத்துவதும் அவசியமாகும். எந்த அளவுக்கு வல்லமையின் அற்புதம் பற்றிய அறிவு இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு அல்லாஹ்வுடைய பண்பில் இருந்து தக்வாவைப் பெற்று இறை நெருக்கம் பெறுவதற்கு தகுதியானவனாகி விடுகிறான்.

கேட்பது மனிதனின் சிறப்புத் தன்மையாகும். பதில் அளித்தல் அல்லாஹ்வின் சிறப்புத் தன்மையாகும். எவர் புரியவில்லையோ ஏற்பதில்லையோ அவர் பொய்யராவார். குழந்தையின் உதாரணத்தை நான் விளக்கினேன். அது துஆவின் தத்துவத்தை நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகிறது. ரஹ்மானிய்யத் ரஹீமிய்யத் இரண்டும் தனித்தனி பண்புகள் அல்ல. ஆகவே, ஒன்றை விட்டு விட்டு இன்னொன்றை விரும்புபவருக்கு அது கிடைக்காது. ரஹ்மானியத்தை விட்டு விட்டு ரஹீமிய்யத் வேண்டினால் அது கிடைக்க இயலாது. ரஹ்மானியத்தின் விளைவானது நம்மிடம் ரஹீமிய்யத்திலிருந்து பயனடைவதற்கான சக்தியை உருவாக்குவது ஆகும். அல்லாஹ்வின் ரஹீமிய்யத்தைக் கேட்பதற்கான ஆற்றலை ரஹ்மானியத் வழங்குகிறது. அதுவே ஆற்றலை உருவாக்குகிறது. அவ்வாறு செய்யாதவர் இறை நிஃமத்தை மறுத்தவர் ஆவார். இய்யாக்க நஃபுது –வின் பொருள் இதுவாகும். நாங்கள் உன்னையே வணங்குகிறோம். இந்த வெளிப்படையான காரணிகள் மூலம் இதனை நீயே வழங்கினாய். நாங்கள் இறை வணக்கம் செய்கிறோம். வெளிப்படையான காரணிகளுள் ஒன்று துஆவாகும். இது அவற்றை செயல்பட வைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. பாருங்கள்! நாவு, நரம்புகள், தொண்டை, தசைகள், வாய் அதனுள் உமிழ்நீர் உள்ளது. இவை இல்லை எனில் நாம் பேச முடியாது. துஆ செய்வதற்காக ஒரு நாவை வழங்கினான். அது உள்ளத்தின் எண்ணத்தைக் கூட வெளிப்படுத்தி விடுகிறது. நாவை வழங்கினான். உள்ளத்தின் எண்ணங்கள் அதன் மூலம் வெளிப்படுவதற்காக அவ்வாறு செய்தான். நாம் நாவின் மூலம் துஆவின் வேலையை வாங்கா விட்டால் அது நமக்கு பேரிழப்பாகும். பெரும்பாலான நோய்கள் எத்தகையவை எனில் அவை நாவிற்கு வந்து விட்டால் ஒரேடியாக நாக்கு அதன் வேலையை விட்டு விடுகிறது. எந்த அளவுக்கு எனில் மனிதன் ஊமையாகி விடுகிறான். எனவே, நமக்கு ஒரு நாவை தந்திருப்பது எத்தகைய ரஹீமிய்யத்? அதே போன்று காதுகளின் படைப்பில் ஏதேனும் பங்கம் இருந்தால் ஒன்றுமே கேட்காது. அது போன்றே உள்ளத்தின் நிலையும் ஆகும். அதனை இறையச்சம் பணிவும் நிறைந்த நிலையில் வைத்துள்ளான். சிந்திக்கவும் பகுத்துணரவும் அதிக ஆற்றலை வைத்துள்ளான். நோய் வந்து விட்டால் உடனே எல்லாம் செயலிழந்து விடுகிறது. பைத்தியங்களைப் பாருங்கள்! அவர்களின் ஆற்றல்கள் எவ்வாறு செயலிழந்து விடுகின்றன. எனவே, இந்த இறைவனால் வழங்கப்பட்ட நிஃமத்துகளை மதிப்பது நமக்கு கண்டிப்பானதில்லையா? இறைவன் தனது முழுமையான அருளால் வழங்கிய அந்த ஆற்றல்களை வீணாக விட்டு விட்டால் சந்தேகமின்றி நாம் இறை நிஃமத்தை மறுத்தவர் ஆவோம். நன்றிகேடு காட்டியவர் ஆவோம்.

எனவே, நினைவில் கொள்ளுங்கள். தனது ஆற்றலையும் சக்தியையும் கை விட்டு விட்டு துஆ செய்கிறார் எனில் அந்த துஆ சிறிதும் பயன்தர இயலாது. நாம் முதலில் இறைவனது கொடையிலிருந்து பயன் பெறவில்லை எனில் பிறகு அடுத்த பொருளிலிருந்து என்ன பயனடைய முடியும்? காரணிகளை உருவாக்கி இருப்பதும் இறைவனது நன்கொடையாகும். அவற்றிலிருந்து பயன் பெறுவதன் மூலமே பிறகு துஆ செய்வதும் நமக்கு பயன் தர முடியும். துஆ என்பது எத்தகைய இன்பத்தை வழங்கக்கூடிய நிலை என்றால் பரிதாபம்! இதன் தேவையை நான் இவ்வுலகிற்கு என்ன வார்த்தையில் புரிய வைப்பேன் என்கிறார்கள். அதனை உணர்வதன் மூலமே அறிய முடியும்.

சுருக்கமாக, துஆவின் இன்றியமையாதவற்றுள் ஒன்று, நற்செயல் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்குதல். இறைவன் கட்டளையிட்ட செயல்கள் மற்றும் தமது ஈமான் மற்றும் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துதல். ஏனெனில் எவர் தனது கொள்கைகளை சரிப்படுத்த மாட்டாரோ நற்செயல்களைப் பயன்படுத்த மாட்டாரோ, அத்தகையவர் துஆ செய்கிறார் என்றாலும் அவர் இறைவனை சோதிக்கிறார். இறைவனது உண்மையான அன்பைப் பெறுவதற்கு மனிதன் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? அதன் விளைவாக இறைவன் துஆவைக் கேட்க வேண்டும். நெருக்கத்தை வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும்.

அதுபற்றி ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நிபந்தனை என்னவென்றால் அன்பு, கலப்பற்ற தூய்மை இறைவனுடன் உங்களுக்கு இருக்கும் எனில் இறை நேசம் எத்தகையது எனில் இது மனிதனது கீழ்த்தர வாழ்க்கையை எரித்து அவனை ஒரு தூய தூய்மையாக்கப்பட்ட மனிதாக்கி விடுகிறது. சுத்தமாக்கி விடுகிறது. அப்போது அவர் பார்ப்பது முன்னர் பார்க்காததாகும். அவர் கேட்டது இதற்கு முன் கேட்காததாகும். சுருக்கமாக, இறைவன் என்னென்ன அருள்களை மனிதனுக்காக ஆயத்தம் செய்துள்ளானோ அதனைப் பெறவும் அதிலிருந்து பயனடையவும் அவரிடம் தகுதியையும் உருவாக்கியுள்ளான். அதிலிருந்து நாம் பயனடையவில்லை எனிறல் இறைவன் பக்கம் காலெடுத்து வைக்கவில்லை எனில் அது எத்தகைய சோம்பலும், அசட்டையும், நன்றிகேடும் ஆகும்.

அல்லாஹ்வின் ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு என்னென்ன வழிகள் உள்ளன? நெறிமுறைகள் உள்ளன என்று தெளிவுபடுத்தியவாறு கூறுகின்றார்கள்: *குலிக்கல் இன்ஸான எயீஃபா* என்பது உண்மையான விஷயமாகும். மனிதன் பலவீனமான படைப்பாகும். மனிதன் அவனது அருளும் சிறப்பும் இன்றி எதுவும் செய்ய முடியாது. அவனது இருப்பு, பரிபாலனம்,

நிலைப்பு, ஆயத்தங்கள் அனைத்தும் இறை அருளைச் சார்ந்துள்ளன. தனது அறிவு, புத்தி, செல்வம் ஆகியவற்றால் பெருமையடிப்பவன் முட்டாள் ஆவான். ஏனெனில் இவை அனைத்தும் அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்டதாகும். இவற்றை அவன் எங்கிருந்து கொண்டு வந்தான்?

துஆவுக்கு அவசியமானது மனிதன் தனது பலவீனம் இயலாமை ஆகியவற்றை முழுமையாக உணர்ந்து ஆய்வு செய்ய வேண்டும். எந்த அளவுக்கு தனது பலவீனத்தை ஆய்வு செய்வானோ அந்த அளவுக்கு இறைவனது அருளை கேட்பதற்கு தேவையுடையவனாக இருப்பான். அதன் மூலம் துஆவுக்காக தனக்குள் ஓர் எழுச்சி உருவாகி விடும். மனிதன் துன்பத்தால் பீடிக்கப்படும்போது கஷ்டத்தை உணரும்போது எழுச்சியுடன் அழைக்கிறார்; கததுகிறார்; மற்றவரிடம் உதவி கேட்கிறார். அதுபோன்று அவர் தனது பலவீனம் மற்றும் தவறுகள் மீது ஆய்வு செய்தால் தன்னை ஒவ்வொரு வினாடியும் இறை அருளின் தேவையுள்ளவராக உணர்வார் எனில் அவரது ஆன்மா முழு எழுச்சி மற்றும் வேதனையுடன் இறைவன் சன்னிதானத்தில் விழுந்து கதறுகிறது. இறைவா! இறைவா! என்று அழைக்கும். எனவே, எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் நமது மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக துஆ இருக்க வேண்டும். இதனை மனிதன் செய்தால் பிறகு அவனது நெருக்கத்தின் வாசல் திறக்கிறது. பிறகு மற்ற துஆக்கள் தன்னாலேயே நிறைவேறிக் கொண்டு செல்கின்றன. அல்லாஹ் தனது நெருக்கம், துஆ ஒப்புக் கொள்ளப்படுதல் ஆகியவற்றின் வழியைக் கூறியுள்ளான். அதன் மிக உயரிய வழி தொழுகையின் நிலையாகும் என்று கூறியுள்ளான்.

இது பற்றி ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: தொழுகையின் அசல் நோக்கமும் சத்தும் துஆவே ஆகும். துஆ கேட்பது இறைவனது இயற்கைச் சட்டத்திற்கு மிகவும் ஏற்ற நிலையாகும்.

உதாரணமாக நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு குழந்தை அழுகிறது; கதறுகிறது என்றால் அமைதியின்மையை வெளிப்படுத்துகிறது என்றால் அந்த தாய் எவ்வளவு நிம்மதியிழந்து அக்குழந்தைக்கு பால் கொடுக்கிறார். இறைவனுக்கு அடியானுக்கும் இடையில் அத்தகைய ஒரு தொடர்பே இருக்கிறது. இதனை ஒவ்வொருவரும் புரிய இயலாது. மனிதன் இறைவனது வாசலில் விழுகிறார். மிகவும் எளிமை மற்றும் பணிவு, உருக்கத்துடன் தனது நிலையை எடுத்து வைக்கிறார். தனது தேவையை வேண்டுகிறார் எனில் இறைமையின் நேசம் எழுச்சி கொள்கிறது. அத்தகைய மனிதர் மீது கருணை காட்டப்படுகிறது. அல்லாஹ்வின் அருள் மற்றும் சிறப்பின் பாலும் ஓர் உருக்கத்தை நாடுகிறது. அல்லாஹ்வின் அருள் மற்றும் சிறப்பின் பாலை அருந்த வேண்டும் என்றால், அவனது அருள்களிலிருந்து கருணையிலிருந்தும் பயனடைய வேண்டும் என்றால் பிறகு அதற்காகவும் பணிவு, உருக்கம், அழுகை, கதறல் தேவையாகும்.

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: எனவே அவன் முன் அழும் கண்களை எடுத்து வைக்க வேண்டும். எனவே அல்லாஹ்வின் அருளால் தொழுகைகளை ஜமாஅத்துடன் தொழுவதிலும் கவனம் உள்ளது. அத்துடன் நஃபில்களின் பக்கமும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பிறகு உலகத்தை விட மார்க்கத்திற்கு முன்னுரிமை தருதல் மற்றும் இறை நெருக்கம் பெறுவதற்காக துஆவை நாம் முன்னுரிமை தந்து செய்ய வேண்டும். முதல் துஆ இதுதான். மற்ற உலகியல் துஆக்கள் பின்னால் தான் வர வேண்டும். நமது உலகியல் துஆக்கள் தேவைகள் ஆகியவற்றை பிறகு இறைவன் தானே நிறைவேற்றி விடுகிறான்.

இப்போது நான் ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வூது (அலை) அவர்களுடைய ஒரு துஆவை எடுத்து வைக்கிறேன். இதனை இந்நாட்களில் குறிப்பாக செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் இறை நெருக்கம் கிடைக்கும். அல்லாஹ்வின் முன் அன்னார் இந்த துஆவைச் செய்தார்கள்.

ரப்புல் ஆலமீனே! உனது பேருபகாரங்களுக்கு என்னால் நன்றி செலுத்த இயலாது. நீ மிக மிக ரஹீமும் கரீமும் ஆவாய். உனது எண்ண முடியாத பேருபகாரங்கள் என் மீது உள்ளன. எனது பாவத்தை மன்னிப்பாயாக! நான் அழிந்து விடக் கூடாது. என் உள்ளத்தில் உன் மீதுள்ள கலப்பற்ற அன்பை போடுவாயாக! அதன் மூலம் எனக்கு வாழ்வு கிடைக்க வேண்டும். எனது குறைகளை மறைப்பாயாக! என்னிடம் நீ வீரும்புகிற செயலைச் செய்ய வைப்பாயாக! உனது கோபம் என் மீது வெளிப்படுவதை விட்டு நான் உனது கண்ணியமான முகத்திடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன். கருணை காட்டுவாயாக! உலகம் மற்றும் மறுமையின் துன்பங்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக! ஒவ்வொரு கருணையும் சிறப்பும் உனது கையில் உள்ளது. ஆமீன். ஆமீன்.

அல்லாஹ் நம்மை துஆவின் உண்மையை புரிபவர் ஆக்குவானாக! இந்த ரமலான் நம்மை அத்தகைய மக்களில் சேர்க்கட்டும். பிறகு அதில் நிலைத்து நிற்கவும் வைக்கட்டுமாக! எவர்கள் இறைவன் மீதுள்ள ஈமானில் உறுதியாக இருந்து அவனது கட்டளையின்படி செயல்படுகிறார்களோ மேலும் தமது ஒவ்வொரு காரியத்தின் மீது அல்லாஹ்விற்கு முக்கியம் தருவார்களோ அத்தகைய மக்களில் சேர்ப்பானாக! நமது செயல்கள் கலப்பற்ற முறையில் அல்லாஹ்வின் திருப்திக்கேற்ப அமையட்டுமாக! நமது கொள்கைகளில் முன்னரை விட அதிக உறுதிப்பாடு ஏற்படட்டுமாக! நம்மிடம் உண்மையான அன்பு உருவாகட்டுமாக! அல்லாஹ் நம்மை உலகம் மற்றும் மறுவுலகத் துன்பங்களிலிருந்து காப்பானாக!

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)
at Baithul Futuh, London – on 17.06.2016
Tamil Translation : Muallim M. Nizamudeen Sb
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516